

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

04 august 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Țurcan Anatolie și Timofti Vladimir,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Brașoveanu Renata în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 martie 2021, în cauza penală în privința lui

Gheorghîța Adrian XXXXX, născut la XXXX, originar și domiciliat în r-nul XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 26.09.2019 - 23.12.2019;

Instanța de apel: 14.01.2020 - 28.01.2020;

Instanța de recurs: 05.05.2020 – 23.06.2020;

Instanța de apel: 24.07.2020 - 17.03.2021;

Instanța de recurs: 19.05.2021 – 04.08.2021.

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 23 decembrie 2019, *pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, potrivit art.364¹ Cod de procedură penală*, Gheorghîța Adrian a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art.287 alin.(1) Cod penal, la 1 an închisoare;

- art.151 alin.(1) Cod penal la 5 ani închisoare.

Conform art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă închisoare pe un termen de 5 ani și 8 luni, în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art.84 alin. (4) Cod penal, la pedeapsa stabilită s-a adăugat parțial pedeapsa neexecutată aplicată prin sentința Judecătorei Drochia, sediul Central din 24.04.2018, stabilindu-i pedeapsa definitivă închisoare pe un termen de 5 ani și 9 luni, în penitenciar de tip semiînchis.

S-a dispus încasarea din contul inculpatului în beneficiul statului 389 lei cu titlu de cheltuieli judiciare.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat *în fapt* că, Gheorghîța Adrian la 19.02.2017, aproximativ la ora 06:00, fiind în stare de ebrietate alcoolică,

și aflându-se în apropierea stației pentru transport public, situată în fața clubului de noapte „XXXXX” amplasat pe XXXXX, mun. Chișinău, intenționat, urmărind scopul vătămării integrității corporale lui Vicol Mihail, i-a aplicat acestuia intenționat multiple lovituri peste corp și cap, cauzându-i conform raportului de expertiză judiciară nr.662/D din 27.06.2017, contuzia globului ocular drept cu lezarea retinei la nivelul maculei, și pierderea acuității vizuale până la 0,02, fractura oaselor nazale fără deplasare, echimoză periorbitală pe dreapta și hemitoracele drept, leziuni corporale care condiționează o incapacitate permanentă de muncă în volum de 35% și care se califică ca vătămare gravă.

Tot el, la 19.02.2017, aproximativ la ora 06:00, fiind în stare de ebrietate alcoolică, și aflându-se în apropierea stației pentru transport public, situată în fața clubului de noapte „XXXXX” amplasat pe XXXXX, mun. Chișinău, intenționat, urmărind scopul vătămării integrității corporale lui Vicol Mihail, încâlcind grosolan ordinea publică, însoțită de aplicarea violenței asupra persoanei, precum și prin acțiuni ce prin conținutul lor se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, fără motiv, în prezența martorilor oculari, intenționat și ilegal a aplicat lovituri cu mâinile și picioarele peste diferite părți ale corpului Vicol Mihail.

Astfel, cauzându-i-i ultimului, potrivit raportului de expertiză judiciară nr. 662/D din 27.06.2017, contuzia globului ocular drept cu lezarea retinei la nivelul maculei, și pierderea acuității vizuale până la 0,02, fractura oaselor nazale fără deplasare, echimoză periorbitală pe dreapta și hemitoracele drept, leziuni corporale care condiționează o incapacitate permanentă de muncă în volum de 35% și care se califică ca vătămare gravă.

Acțiunile inculpatului, au fost încadrate de prima instanță, în baza art.287 alin.(1) Cod penal – *huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită* și în baza art.151 alin.(1) Cod penal – *vătămarea intenționată gravă a integrității corporale, care a provocat pierderea vederii, însoțită de pierderea stabilită a cel puțin 1/3 din capacitatea de muncă.*

3. Procurorul, a contestat cu apel sentința, solicitând casarea parțială a acesteia în partea stabilirii pedepsei și pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, prin care Gheorghita Adrian să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art.151 alin.(1) Codul penal, la 1 an închisoare și în baza art.287 alin. (1) Codul penal, la 5 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art.84 alin.(1) Cod penal, prin cumul parțial de pedepse, a-i stabili pedeapsa definitivă închisoare pe un termen de 5 ani și 8 luni.

Potrivit art.84 alin.(4) Cod penal, la pedeapsa stabilită a-i adăuga parțial pedeapsa neexecutată aplicată prin sentința Judecătoriei Drochia, sediul Central, din 24.04.2018 și a-i stabili pedeapsa definitivă închisoare pe un termen de 10 ani în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea cererii procurorul a invocat că, instanța la stabilirea pedepsei definitive, prin prisma art.84 alin.(4) Cod penal, nu a dispus cumularea pedepsei noi cu cea stabilită prin sentința Judecătoriei Drochia, sediul central, din 24.04.2018, doar a adăugând la pedeapsa stabilită termenul de o lună rămas spre executare condamnatului, adică în esență nu a făcut un cumul de pedepse în sensul

legii, doar a cumulat pedeapsa stabilită numitului prin prisma art. 90¹ Cod penal.

3. 1. Avocatul Brașoveanu Renata în numele inculpatului, a contestat cu apel sentința, solicitând casarea parțială a acesteia în partea stabilirii pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsa cu reducerea a $\frac{1}{3}$ din limitele minime aplicabile și aplicarea art.90 Cod penal la executarea pedepsei cu închisoare.

În motivarea cererii avocatul a invocat că, pedeapsa aplicată nu este pe măsura de a atinge scopurile prevăzute la art.61 alin.(2) Cod penal, pentru a fi atinse aceste scopuri, pedeapsă penală nu trebuie să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă.

În contextul circumstanțelor în care a fost comisa infracțiunea și a circumstanțelor ce caracterizează personalitatea inculpatului, executarea reală a pedepsei cu închisoarea stabilită inculpatului ar semnifica implicarea acestuia într-un mediu carceral pe o perioadă îndelungată, care ar fi în stare să-i dăuneze mai mult decât sa fie benefică acestuia și societății prin crearea dificultăților de resocializare.

De asemenea, instanța a dispus încasarea cu titlu de cheltuieli judiciare 389 lei din contul inculpatului în beneficiul statului, cheltuieli survenite în urma efectuării, la solicitarea organului de urmărire penală, a raportului de expertiză judiciară nr.622/D din 27.06.2017, care a fost petrecută până la 09.02.2018 - data intrării în vigoare a Legii nr.316 din 22.12.2017, prin care a fost exclus alin.(2) al art.143 Cod de procedură penală.

Deci, plățile necesare pentru efectuarea expertizei urmau a fi trecute în contul statului.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 ianuarie 2020 a fost admis apelul procurorului și în parte apelul avocatului, casată sentința în partea stabilirii pedepsei și a cheltuielilor de judecată și pronunțată o nouă hotărâre în această parte potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Gheorghita Adrian cu aplicarea prevederilor art.364¹ Cod de procedură penală, a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art.151 alin.(1) Codul penal, la 1 an închisoare;
- art.287 alin. (1) Codul penal, la 5 ani închisoare.

Conform art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă închisoare pe un termen de 5 ani și 8 luni, în penitenciar de tip semiînchis.

Potrivit art.85 alin.(1) Cod penal, pentru cumul de sentințe, i s-a adăugat, la pedeapsa aplicată, partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătorei Drochia, sediul central, din 24 aprilie 2018, stabilindu-i-se pedeapsa definitivă închisoare pe un termen de 8 ani, în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea soluției sale, instanța de apel a menționat că, la pronunțarea sentinței, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul a săvârșit infracțiunile prevăzute de art.art.151 alin.(1), 287 alin.(1) Cod penal.

Inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire

penală, cauza fiind examinată în procedură simplificată, conform art.364¹ Cod Procedură penală.

La numirea felului și măsurii de pedeapsă s-a ținut cont de: caracterul și gradul de pericol social și prejudiciabil al infracțiunilor, ele fiind săvârșite din intenție și atribuindu-se la categoria celor mai puțin grave și grave; personalitatea infractorului care anterior a fost judecat prin sentința Judecătorei Drochia, sediul Central din 24.04.2018 pentru infracțiuni similare, prezența circumstanței atenuate căința sinceră și lipsa circumstanțelor agravante.

Instanța de fond a admis o eroare de drept cât privește stabilirea cuantumului pedepsei definitive, el urmând a depăși termenul de 5 ani și 9 luni, greșit adăugându-se doar 1 lună rămasă spre executare din pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoria Drochia, sediul Central din 24.04.2018, neefectuându-se cumulul total sau parțial de pedepse.

Prin urmare, apelul procurorului este fondat și conform prevederilor art.85 alin.(1) Cod penal, pentru cumul de sentinței i-a fost adăugată parțial, la pedeapsa aplicată, partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătorei Drochia sediul Central, din 24.04.2018, stabilindu-i pedeapsa definitivă închisoare pe un termen de 8 ani, în penitenciar de tip semiînchis.

Solicitarea apărătorului ce ține de soluționarea cheltuielilor de judecată a fost admisă, dispunându-se trecerea cheltuielilor de judecată în contul statului, deoarece art.143 alin.(1) pct. 2) Cod de procedură penală stipulează că expertiza se dispune și se efectuează, în mod obligatoriu, pentru constatarea gradului de gravitate și a caracterului vătămărilor integrității corporale.

În speță, expertiza a fost dispusă anume în acest sens, până la abrogarea alin.(2) al art.143 Cod de procedură penală prin Legea nr.16 din 22.12.2017, în vigoare din 09.02.2018, potrivit căruia plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) se face din contul mijloacelor bugetului de stat.

5. Avocatul Brașoveanu Renata a declarat recurs ordinar în numele inculpatului, în temeiurile art.427 alin.(1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei instanței de apel în partea executării pedepsei, adoptarea unei noi hotărâri prin care lui Gheorghiu Adrian să-i fie stabilită pedeapsa cu reducerea a $\frac{1}{3}$ din limitele minime aplicabile și aplicarea art. 90 Cod penal.

În motivarea recursului a invocat că, pedeapsa aplicată nu este pe măsura de a atinge scopurile prevăzute la alin.(2) art.61 Cod penal și eronat a fost reținut faptul că inculpatul, de vârstă relativ tânăr, are înclinări spre a atenta la ordinea publică și integritatea fizică a persoanei, el acționând contrar legii în legătură cu apărarea demnității femeilor ce îl însoțeau.

Avocatul a considerat că, impedimente la aplicarea art.90 Cod penal nu s-au stabilit, iar executarea reală a pedepsei cu închisoarea ar semnifica implicarea inculpatului într-un mediul carceral pe o perioadă îndelungată, care ar fi în stare să-i dăuneze mai mult decât sa fie benefică acestuia și societății prin crearea dificultăților de resocializare, contravine art.8 CoEDO.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 23 iunie 2020, a fost admis recursul, casată total decizia și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea soluției sale instanța de recurs a indicat că, instanța de apel a

pronunțat o soluție neprevăzută de art.415 alin.(1) pct. 2) Cod de procedură penală când a decis „Admite ... în parte apelul avocatului Brașoveanu Renata...”.

Instanța de recurs a menționat că, fiind lecturată decizia instanței de apel s-a constată că acesta nu conține o motivare în sensul admiterii sau respingerii afirmațiilor avocatului-apelant referitoare la greșita individualizare a pedepsei, sub aspectul calculării cuantumului pedepselor stabilite pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.art.151 alin.(1), 287 alin.(1) Cod penal, cât și cu modalitatea de executare a pedepsei stabilite (aplicarea art. 90 Cod penal).

La fel, instanța de apel a procedat și la adoptarea soluției de aplicare a prevederilor art.85 alin.(1) Cod penal la stabilirea cuantumului pedepsei definitive, nemotivând soluția adoptată, și a creat și o condiție mai gravă inculpatului, decât a solicitat acuzarea în apel.

În altă ordine de idei, instanța de recurs a statuat că, din jurisprudența națională constantă s-a desprins că vătămarea intenționată gravă ori medie a integrității corporale sau a sănătății poate să reprezinte violența, care este aplicată tocmai în legătură cu încălcarea grosolană a ordinii publice, în acest caz, calificarea trebuie făcută, în temeiul art.art.145, 151 sau 152 Cod penal și art.354 Cod contravențional (huliganismul nu prea grav). În cazuri de acest gen, nu este admisibilă aplicarea răspunderii, în baza art.art.145, 151 sau 152 și art.287 Cod penal. Or, principiul de neadmitere a sancționării duble a aceleiași fapte (non bis in idem), garantat de art.7 Cod penal, art.22 Cod de procedură penală și art.4 al Protocolului 7 CoEDO, interzice tragerea de două ori la răspundere penală pentru aceeași faptă, în cazurile de acest gen, violența fiind desemnată prin sintagma „aceeași faptă”.

Conform art.364¹ alin.(1) și (7) Cod de procedură penală, inculpatul poate recunoaște doar săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu, instanța urmând să aplice în mod corespunzător dispozițiile art.art.382-398 Cod de procedură penală.

Dacă în cadrul examinării conform procedurii simplificate după audierea inculpatului și/sau în timpul dezbaterilor au apărut circumstanțe care exclud aplicarea dispozițiilor art.364¹ Cod de procedură penală, instanța de judecată, deliberând în conformitate cu prevederile art.383 Cod de procedură penală, prin o nouă încheiere motivată, va relua judecarea cauzei și va judeca cauza în procedura generală, ceea ce nu a fost făcut de către instanțele ierarhic inferioare.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 martie 2021, apelurile declarate au fost admise, casată total sentința și încheierea Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 09 decembrie 2019, inclusiv și din oficiu și pronunțată o nouă hotărâre prin care Gheorghita Adrian a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.151 alin.(1) Cod penal, la 5 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Procesul penal în privința lui Gheorghita Adrian învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(1) Cod penal, a fost încetat pe motivul că fapta acestuia constituie contravenție administrativă prevăzută de art.354 Cod Contravențional, iar în baza art.30 alin.(2) Cod Contravențional, a fost încetat procesul contravențional în privința lui pe motivul prescripției răspunderii contravenționale.

În baza art.84 alin. (4) Cod penal, la pedeapsa stabilită prin prezenta decizie

s-a adăugat parțial pedeapsa aplicată prin sentința Judecătorei Drochia din 24.04.2018, stabilindu-i definitiv pedeapsă cu închisoare pe termen de 7 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Cheltuielile de judecată suportate în legătură cu efectuarea raporturilor de expertiză nr. 789 din 27.02.2017 și nr. 662/D din 27.06.2017 în sumă de 389 lei s-a trecut în contul statului.

În motivarea soluției sale, instanța de apel a indicat că, aceleași acțiuni violente ale inculpatului a stat la baza calificării faptei conform art.151 alin.(1) și art.287 alin. (1) Cod penal, iar în situația în care s-a constatat că în speța dată „violența” a fost aplicată o singură dată, aceasta nu poate fi reținută de două ori la calificare, și anume în contextul infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(1) Cod penal și ca acțiune adiacentă a laturii obiective a infracțiunii de huliganism, prevăzută de art.287 alin. (1) Cod penal.

Astfel, instanța de apel analizând totalitatea probelor administrate la materialele cauzei, apreciindu-le din punct de vedere a pertinentei, concludenții, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere a coroborării lor, a constatat că prin acțiunile sale intenționate, inculpatul Gheorghîța Adrian, pe lângă infracțiunea prevăzută de art.151 alin.(1) Cod penal, prin faptele sale ilicite constatate a comis și contravenția prevăzută de art.354 Cod Contravențional, manifestată prin huliganismul nu prea grav, adică acostarea jignitoare în locuri publice a persoanei fizice, alte acțiuni similare ce tulbură ordinea publică și liniștea persoanei fizice.

Instanța de apel a subliniat că, raportând normele legale indicate la circumstanțele acuzațiilor care se aduc inculpatului Gheorghîța Adrian, s-a constatat că fapta contravențională prevăzută de art.354 Codul Contravențional a fost comisă de inculpat la data de 19.02.2017, însă având în vedere că la data judecării apelurilor – 17.03.2021, termenul prescripției tragerii la răspundere contravențională a expirat (1 an), se va dispune încetarea procesului contravențional, pe motivul prescripției răspunderii contravenționale.

Cu referire la individualizarea pedepsei penale pe capătul de acuzație în comiterea infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(1) Cod penal, instanța de apel a ținut cont de prevederile art.art.7, 61, 75 Cod penal și a dispus pedeapsa cu închisoare pe un termen de 5 ani cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În continuare instanța de apel a menționat că, prin sentința Judecătorei Drochia, sediul Central din 24.04.2018 a fost condamnat în baza art.187 alin.(2), lit. lit. e), f) și art.287 alin.(3) Cod penal și cu aplicarea art.84 alin.(1) Cod penal i s-a stabilit pedeapsa sub formă de 5 ani și 6 luni închisoare, cu aplicarea art.90/1 Cod penal, fiind suspendată parțial executarea pedepsei cu închisoare pe termen de 2 ani și 9 luni.

Totodată a reținut că, din interpretarea normelor prevăzute la art.84 alin.(4) și art.85 alin.(1) Cod penal s-a reliefat împrejurarea că prevederile art.84 alin.(4) Cod penal creează o situație mai favorabilă pentru inculpat, or în acest caz are loc stabilirea pedepsei penale pentru concurs de infracțiuni, condiția fiind ca faptele infracționale să fie săvârșite până la pronunțarea primei sentințe, cu includerea în termen.

Conform materialelor cauzei, inculpatul Gheorghîța Adrian a fost pus sub

învinuire pentru săvârșirea, în perioada 05 martie 2016 – 19 februarie 2017, a patru infracțiuni. Pentru două infracțiuni (una săvârșită la 05 martie 2016 și una la 13 februarie 2017) el a fost condamnat prin sentința Judecătorei Drochia, sediul Central din 24.04.2018.

Prin sentința Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani din 23 decembrie 2019, instanța de fond a stabilit inculpatului pedeapsa definitivă prin aplicarea prevederilor art.84 alin.(1) și (4) Cod penal.

Prin urmare, instanța de apel a atestat că, instanța de fond, individualizând pedeapsa penală, prin aplicarea art.84 alin.(4) Cod penal, nu a dispus cumularea pedepsei nou stabilite cu pedeapsa stabilită prin sentința Judecătorei Drochia, sediul Central din 24 aprilie 2018, ci doar a adăugat la pedeapsa stabilită termenul de o lună rămas spre executare condamnatului, adică în esență nu a făcut un cumul de pedepse în sensul legii, ci a cumulat pedeapsa stabilită numitului prin prisma art.90/1 Cod penal, ceea ce contravine prevederilor art. 84 alin. (4) Cod penal.

În acest context, la stabilirea unei pedepse definitive, instanța de judecată urma să cumuleze parțial sau total pedepsele de 5 ani și 8 luni (stabilită prin sentința din 23 decembrie 2019) și 5 ani 6 luni (stabilită prin sentința Judecătorei Drochia, sediul Central din 24.04.2018), nu doar să adauge parțial la pedeapsa stabilită termenul de 1 lună rămas spre executare condamnatului din executarea sentinței Judecătorei Drochia, sediul Central din 24.04.2018.

Într-un final instanța de apel a conchis că, va dispune aplicarea doar a prevederilor art.84 alin.(4) Cod penal, respectiv, la pedeapsa stabilită prin prezenta sentință, instanța de apel va adăuga parțial pedeapsa aplicată prin sentința Judecătorei Drochia din 24.04.2018 și va stabili definitiv inculpatului Gheorghita Adrian pedeapsa cu închisoare pe termen de 7 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Referitor la argumentele avocatului prin care s-a pledat pentru aplicarea inculpatului a unei pedepse sub formă de închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei (art.90 Cod penal), instanța de apel le-a apreciat ca fiind nefondate, deoarece această măsură de pedeapsă este inefficientă în vederea realizării funcțiilor scopului pedepsei penale, concluzii care rezultă din caracterul și gradul prejudiciabil al faptei comise, totodată, inculpatul nu este la prima abatere de la legea penală, anterior fiind judecat, însă ultimul nu a făcut careva concluzii și nu s-a corectat, ceea ce presupune că pedepsele non-privative de libertate sunt inefficiente pentru realizarea scopului pedepsei penale.

8. Avocatul Brașoveanu Renata în numele inculpatului, în temeiul pct.10) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, a contestat cu recurs decizia, solicitând casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, prin care inculpatului la executarea pedepsei să-i fie aplicate prevederile art.90 Cod penal.

În motivarea recursului a invocat că, instanța de judecată, incorect a aplicat pedeapsa inculpatului, stabilindu-i o pedeapsă mult prea aspră reieșind din prevederile art.art.61, 75 Cod penal și circumstanțelor cauzei.

Mai mult, instanța de judecată eronat a concluzionat și la stabilirea pedepsei a ținut cont de faptul că Gheorghita Adrian are înclinări spre a atenta la ordinea publică și integritatea fizică a persoanelor.

În acest context a menționat că, pedeapsa aplicată inculpatului nu este pe măsura de a-și atinge scopul său de constrângere, reeducare și exemplaritate, ori, pentru a-și atinge acest scop, o pedeapsă penală nu trebuie să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă.

În această ordine de idei, avocatul a notat că, având în vedere că nu sunt careva impedimente legale la aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, nu este rațional ca Gheorghiu Adrian să execute pedeapsa cu închisoarea care i-a fost stabilită, acordându-i astfel, inculpatului, posibilitatea reală de a-și dovedi corectarea printr-un comportament exemplar și muncă cinstită, dar și necomiterea unor alte fapte prejudiciabile, fără izolarea lui de societate.

9. În conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului declarat de partea apărării, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

10. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Conform art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond ori de apel.

Conform art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit textului recursului, recurentul invocă drept temeiul de casare a deciziei instanței de apel pct.10) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Verificând circumstanțele cauzei în raport cu norma de drept citată, Colegiul constată că acest temei nu-și găsește confirmare în speța dedusă judecării.

În acest context, Colegiul penal menționează că, prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal reține, că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia

persoana se declară vinovată.

Conform prevederilor art.61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, și respectiv la rândul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea ultimului, cât și a altor persoane.

Totodată, potrivit art.75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În acest context, Colegiul penal consideră, că la aplicarea pedepsei inculpatului pentru infracțiunea săvârșită, instanța de apel a acordat deplină eficiență prevederilor art.61, 75 Cod penal, totodată ținând cont și de circumstanțele legale de personalitatea inculpatului, care anterior a fost condamnat, a recunoscut vina, nu este angajat în câmpul muncii, celibatar, se caracterizează satisfăcător, dorește să restituie prejudiciul cauzat părții vătămate în cazul solicitării, a comis infracțiunea în stare de ebrietate alcoolică și în conformitate cu prevederile art.16 alin.(4) Cod penal, se clasifică ca fiind una gravă.

Referitor la alegația avocatului că în privința inculpatului urmă a fi aplicată de către instanța de judecată o pedeapsă non privativă de libertate, Colegiul penal amintește că raționamentul de aplicare a prevederilor art.90 Cod penal, are la origine persoana și comportamentul acesteia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperirii ei cum ar fi: conduita bună a infractorului; stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea sinceră în cursul procesului.

Astfel, aplicarea suspendării condiționate a pedepsei nu este un drept al inculpatului, ci o prerogativă instanței de judecată care este liberă să aprecieze dacă este sau nu cazul să o acorde.

În acest context, Colegiul penal respinge argumentele invocate în recurs, or, pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite, suficientă pentru restabilirea echității sociale, perturbate prin infracțiune.

De asemenea, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea

condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane.

O pedeapsă prea blândă nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni de către făptuitor și alte persoane.

În consecință, Colegiul penal opinează că argumentele punctate în cererea de recurs privind greșita individualizare a executării pedepsei nu sunt incidente cauzei deferite judecătii, instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată, pedeapsa aplicată inculpatului fiind individualizată corect, echitabilă și în concordanță cu scopul pedepsei penale, fapt ce determină concluzia de inadmisibilitate a recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

11. În corespundere cu art.432 alin.(1), (2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Brașoveanu Renata în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 martie 2021, în cauza penală în privința lui Gheorghita Adrian XXXXX, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 25 august 2021.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Țurcan Anatolie

Timofti Vladimir